

Week 22 maart

Spiritualiteit:
wat is de **basis** van mijn leven?

Soberheid:
doe ik mee met het **consuminderen**?

Solidariteit:
in hoeverre mag een ander delen in mijn bezit?

IK GELOOF IN EEN KERK

Ik geloof in een kerk
die haar deuren wijd open zet,
waar ieder welkom is
en niemand buitengesloten wordt.

Ik geloof in een kerk die geen onderscheid maakt
tussen man en vrouw of
tussen mensen van verschillende geaardheid,
een kerk waar ieder heilig is en zondig tegelijk.

Ik geloof in een kerk die geen rangen en standen kent,
maar waar allen van hoog tot laag
zusters en broeders zijn van elkaar.

Ik geloof in een kerk die haar eigen grenzen overschrijdt
en een tafel bereidt voor allen
die zich tot Jezus Christus bekennen.

Ik geloof in een kerk die het woord van God in dialoog belijdt
en waar communie hand in hand gaat met communicatie.

Ik geloof in een kerk die niet heerst, maar dient,
waar recht gedaan wordt aan allen,
die niet de denkt aan eigen roem,
maar de kleinen eert en hen optilt uit hun vernedering.

Ik geloof in een kerk die op uittocht is uit het land
van slavernij, een kerk die op weg is naar werkelijke bevrijding voor allen.

Ik geloof in een kerk die haar crisis te boven komt
en blijft getuigen van de hoop die in haar leeft.
naar Abt Anton Baeten - Heeswijk

Bidden is ook op audiëntie komen bij God. Vrijmoedig. In zijn gezichtsveld komen, Hem danken en loven, dingen van Hem vragen en ontvangen.

Bidden is communiceren. Bidden is een gesprek met de Drie-eenheid. We hebben God, de Vader, nodig om **'tot'** te bidden. We hebben Jezus Christus, Gods Zoon nodig om **'door'** te bidden en de Heilige Geest om **'in'** te bidden.

Jezus zegt:

“Wanneer je vast,
zet dan geen somber gezicht,
maar zelf je hoofd
en was je gezicht”.

Vasten hoeft geen publieke daad te zijn.

Jezus ging ook niet vasten
op het tempelplein in Jeruzalem.

Hij koos niet voor een publieke hongerstaking,
maar voor de eenzaamheid van de woestijn.

Het effect van zijn vasten
is wel zichtbaar geworden.

Rechtlíjnig, tot in Jeruzalem,
tot op die kale hoogte van Golgotha,
tot in de lentetuín van de verwondering.

Laten we ons maar klein maken, vandaag,
in de kring van de geloofsgemeenschap,
erkennen dat we bekering nodig hebben.

Mogen we in deze komende tijd
ook de lijnen rechtekken,
binnen in ons eigen hart.

Naar mensen toe, dichtbij en ver,
en naar God, die ongelooflijke Vader van Jezus.

Wil je MEER, neem dan MINDER

Er moeten grenzen zijn:
grenzen
aan onze hebzucht,
grenzen
aan de ongebreidelde consumptie,
grenzen
die bewaken wat ons heilig is:
de schepping, de menselijke waardigheid.

Eigenlijk hebben wij, mensen van vandaag,
al met scha en schande ervaren
dat grenzeloos nemen niet méér geeft,
maar juist minder.

We weten het, maar geloven we het ook echt?
Leven we ernaar?

Deze veertigdagentijd is een uitnodiging,
een kans, om ons hart ‘om te keren’
en ons te laten begrenzen.
uit: niet de schatten, spoor zes

Paulus schreef

naar de mensen van Rome:

Wie een opwekkend woord heeft,
moet anderen bemoedigen.

Wie iets uit te delen heeft,
schenke het weg met mildheid.

Wie leiding geeft,
doe het met ijver.

Wie barmhartigheid bewijst,
doe het met blijmoedigheid.

*Weet je
dat een blik
van welwillendheid en goedheid
de andere opbeurt,
dat dit hem blijmoedig stemmen zal?
Weet je
dat wanneer je
met vriendschap naar iemand kijkt,
alle schuchterheid zal wegvallen,
dat hij gelukkig zal worden.*

**Ik geloof in God, de almachtige Vader
Schepper van hemel en aarde**

Gij, verder af dan alles,
is dit niet alles wat we kunnen zeggen?

Welke hymne kan u bezingen, welke taal?

Geen woord van ons krijgt u uitgezegd;
Gij overtreft alles...

Alles wat bestaat komt tot u
en alles wat kan denken, denkt u
en richt tot u zijn lied van stilte.

Gij hebt alle namen en Gij hebt er geen,
Gij zijt de enige die we niet gezegd krijgen,
Gij boven allen uit.

Is dit niet alles wat we kunnen zeggen van U?
(Gregorius van Nazianze, geciteerd in: Verklaringen van de
bisschoppen van België, De schone belijdenis. Over het credo, p. 21)

